

۳۹. مبدأ کتاب مقدس

امروز میخواهیم راجع به کتاب مقدس صحبت کنیم - کتابی که از هر لحاظ عجیب است. کتاب مقدس یکی از بزرگترین حقایق جهان میباشد. این کتاب در خاور میانه نوشته شد و توجه عالمیان تمام جهان، هر قبیله، هر منطقه و هر جزیره را جلب کرده. معروفترین کتابهای دنیا در عرض پنج شش سال در حدود چهار تا پنج میلیون جلد بفروش میرود. ولی کتاب مقدس هر سال در بیش از هفده میلیون نسخه بدست خوانندگان میرسد. کتابیست که نه فقط برای یک زمان یا یک زبان و یک قوم مرقوم شد، بلکه مردم هر زبانی که تصور کنید میتوانند مزده آنرا بخوانند. مطالب نجات بخش آن کتاب آدمخوران را به اشخاصی متمدن تبدیل کرده. بیسوادان را دانشمند نموده و فقرا را خوشنود و اغنیا را متواضع ساخته. عربانان را ملبس و ظالمان را مهربان کرده. مظلومان را خوشحال و علما را حلیم گردانیده. امتیهای که هیچ گونه کتابی نداشتند حالا میتوانند آن را بزبان خودشان بخوانند.

با این توضیحات سؤال پیش می آید: «کتاب مقدس چه کتابیست؟» عرض میشود که آن دارای دو بخش میباشد که اولی به عهد عتیق و دومی به عهد جدید نامیده شده اند. عهد عتیق دارای ۳۹ جزو به زبان عبری و قبل از ظهور مسیح مرقوم شدند و عهد جدید شامل ۲۷ جزو بزبان یونانی در صد سال اول بعد از تولد مسیح نوشته شدند. جمعاً کتاب مقدس شامل ۶۶ جزو که در خلال تقریباً ۱۴۰۰ سال بوجود آمد.

پطرس که یکی از شاگردان مسیح بود موضوع آن کتاب را چنین بیان میکند:
«پس ملاحظه می کنید که ما آنچه را که انبیا گفته اند، به چشم دیده و ثابت کرده
ایم که گفتار آنان حقیقت دارد. شما نیز اگر به نوشته های ایشان با دقت بیشتری
توجه نمایید، کار بسیار خوبی می کنید. زیرا کلام ایشان همچون نور بر همه زوایای
تاریک می تابد و نکات مبهم و دشوار را برای ما روشن می سازد. با مطالعه و دقت
در کلام ایشان، نور در وجودتان طلوع خواهد کرد و مسیح، این "ستاره صبح" در
قلبتان خواهد درخشید.» (دوم پطرس ۱: ۱۹ و ۲۰). این آیات البته بزبان یونانی و به
اصطلاحات نویسنده نوشته شده بود و بزبان فارسی ترجمه شده - ولی پیام عقیده
نویسنده نبود، بلکه مژه ایست الهام شده از خداوند.

اولین بخش، تورات بود، و نویسنده آن حضرت موسی در قرن پانزدهم قبل
از مسیح بود. آخرین بخش مکاشفه میسح بود که توسط یوحنا رسول تقریباً صد سال
پس از تولد مسیح بزبان یونانی نوشته شد. اغلب سایر ۶۴ بخشها توسط پیغمبران
نوشته شدند و به اسم ایشان مشخص میشوند.

کتاب مقدس عقیده یا نظریات نویسنده راجع به خدا نیستند بلکه مزده الهام
شده خود پروردگار به نوع بشر میباشند. هماهنگی فوق الطبیعه تمام ۶۶ جزوات
کتاب برهان اهمیت آنها می باشد. برای مثل: پطرس از پولس نقل قول میکند (اول
پطرس ۳: ۱۵). پولس از لوقا اقتباس میکند (اول تیموطاوس ۵: ۱۲ و ۱۸). پولس از
موسی نقل قول میکند (تثنیه ۴: ۲۵). هماهنگی مطلق بین نوشته های عهد عتیق و

عهد جدید صابت است. دانیال نبی از نوشته های ارمیا نبی استفاده کرد: «در اولین سال سلطنت داریوش مادی (پسر خشایارشا) که بر بابلی ها حکومت میکرد، من، دانیال از کتاب ارمیای نبی فهمیدم که طبق کلامی که خداوند به ارمیا گفته بود اورشلیم می بایست هفتاد سال ویران می ماند» (دانیان ۹:۲۱). وی از نوشته های ارمیا نقل قول میکند: «سراسر این سرزمین، به ویرانه ای متروک تبدیل خواهد شد، و شما و اقوام مجاور شما، برای مدت هفتاد سال، پادشاه بابل را بندگی و خدمت خواهید کرد.» (ارمیا ۲۵:۱۱). یهودیانی که عهد جدید را رد میکنند در واقع نوشته حضرت موسی را رد میکنند. حضرت موسی فرمود: «او از میان قوم اسرائیل پیامبری مانند من برای شما خواهد فرستاد و شما باید به او گوش دهید و از او اطاعت کنید.» (تثنیه ۱۸:۱۵). و مسیحیانی که عهد عتیق را انکار میکنند در واقع کلام و نصایح مسیح را انکار میکنند. مسیح فرمود: «شما کتاب آسمانی تورات را با دقت بخوانید، چون عقیده دارید که به شما زندگی جاوید می دهد، در صورتی که همان کتاب به من اشاره می کند و مرا به شما معرفی می نماید. (یوحنا ۵:۳۹). شاگردان مسیح چگونه توانستند او را پیدا کنند؟ با خواندن عهد عتیق: «فیلیپ رفت و نتنائیل را پیدا کرد و به او گفت، نتنائیل، ما مسیح را یافته ایم، همان کسی که موسی و پیغمبران خدا در باره اش خبر داده اند. اسم او عیسی است، پسر یوسف و اهل ناصره. (یوحنا ۱:۴۵). در واقع معلوم میشود که ۶۶ جزوه های عهد عتیق و عهد جدید کتاب واحدی میباشند.

حال ببینیم خواندن کتاب مقدس چه نتیجه ای دامرد. در کتاب عبرانیان ۱۲:۴ چنین میخوانیم: «کلام خدا زنده و با نفوذ است و برنده تر از هر شمشیر تیزی است که مفصل را از استخوان جدا می کند، زیرا افکار پنهانی و نیت‌های مخفی دل ما را می شکافد تا ما را آنچنانکه هستیم، به خودمان نشان دهد.»

اشعیای پیغمبر تقریباً شش صد سال قبل از مسیح این آیه را نوشت: «هر گاه بطرف راست یا چپ بروید، از پشت سر خود صدای او را خواهید شنید که می گوید: راه این است، از این راه بروید.» (اشعی ۳۰:۲۱).

مزمور نویس میفرماید: «کلام تو چراغ راهنمای من است، نوری است که راه را پیش پایم روشن می سازد!» (مزمور ۱۱۹:۱۰۵).

ارمیای نبی شادی خود را بدین کلمات توضیح میدهد: «آنچه به من تاب و تحمل می دهد، کلام توست که خوراک روح گرسنه من است، کلام تو دل اندوهگین مرا شاد و خرم می سازد. ای خداوند قادر متعال، چه افتخار بزرگی است که نام تو را بر خود دارم!» (ارمیا ۱۵:۱۶).

